

Kanatlarımı sen taktın...

Gerçekten de yokluğun ilk hüznümdü
Çocukluğuma basılan bir tokat gibi...
Şu çocuk yüreğimin depremleri
Seni bu kadar sevmişken gittiğini duymak
Çok acı vermişti

Her on kasım çalınan sirenler kulağımda yankılanır
Senden kalan şu bir avuç topraktır
Geriye kalan hatıran!! Ay yıldızlı bayraktır

Her yıl karanfiller bıraktım yanına
Her yıl en güzel hediyeyi verdim sana
Unutmadım,unutturmadım seni
Sahip çıktım elimden geldiğince her zerresiyle hatırana

Yeni nesillere seni anlattım
Ben seni örnek aldım seninle büyüdüm
Seninle çocuktum seninle genç oldum
Seninle özgür oldum seninle öğrendim uçmayı...

Kanatlarımı sen taktın, hiç çıkmasınlar diye
Cumhuriyeti sen verdin kimse karışmasın diye
Sen öğrettin dik durmayı kahraman olmayı
Sen öğrettin birine böylesine bağlanmayı
Ama sende gittin...
Her güzel şeyin bir sonu var
Her kahramanın gideceği bir yer,
Ve her kahramanın zamanların eskitemediği hatıraları var
Seni hapsettim bu on Kasım'da da da kalbimin en güzel köşesine

Bu on Kasım'da da özgürüm senin sayende
Bu on Kasım'da da al bayrak dalgalanıyordu
Bundan sonra da öyle olacak
Emanetine bizden başkası sahip olmayacak
Benim kalbim de hep senin için atacak
Yaşatırsa seni gençlik yaşatacak

Sarı saçların mavi gözlerin...
Çocukluğumun gökleri
Çok özledim çok özledim seni
Yine kelimelere sığmıyorsun Baba
Ne güzel demişler
Bir daha geri dönmez mi bu yola giden
İçimde sen gözümde sen

Ben seni görmeden sevdim
Görmeden özledim
Sen bu on Kasım'da da kelimelere sığmıyorsun be Atam....